

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-08973
Otsuse kuupäev 28.09.2026
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Osaühing EUROPARK ESTONIA (10811490)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse (TKS § 60 lg 2).

Asjaolud:

Tarbija parkis 22.05.2026 Ülemiste Põhja-Lõuna parkimisalal tsoonimärgisega EP90 elektrisõidukite kohale ning pani sõiduki laadima. Antud kohas on märk „Peatumine on keelatud, välja arvatud laadimise ajal“.

Tarbija paigaldas parkimiskella auto tagaklaasile ja läks MyFitness'i trenni.

Parkla on tasuline, kuid parkimiskellaga on lubatud parkida 2 h tasuta. MyFitness'i klientidel on sõiduki registreerimisel lubatud 3 h tasuta parkimist.

Tarbija väitel parkis ta sõiduki kl 13:50, kl 13:57 pani selle laadima ja trenni jõudis kl 14:02.

Kaupleja määras kl 14:15 tarbijale leppetrahvi parkimistasu maksmata jätmise eest summas 70.- eurot, tasumisel hiljemalt 29.05.2026 50.-eurot.

Tarbija vaidlustas trahvi, arvates, et kaupleja ei märganud, et auto laeb. Kaupleja selgitas vastuseks, et kuna tarbija parkis tasu maksmata ja ei olnud parkimise algusaega fikseerinud, siis oli leppetrahvi nõue õiguspärane.

Tarbija peab kaupleja otsust alusetuks, kuna see ei arvesta kõiki juhtumi faktilisi asjaolusid ja esitatud tõendeid.

Tarbija parkimisaeg on tõendatud parkimiskellaga, MyFitnessi külastuslogiga ja Alexela laadimisjaama logiga.

Tarbija ei nõustu kauplejaga, et ainult esiklaasile või armatuurlauale asetatud parkimiskell annab õiguse tasuta parkimiseks. Parkimiseeskirjade infotahvilil on kirjas, et parkimiskella kasutamisel on tasuta parkimine kaks tundi, kuid puudub märge, et parkimiskell peab olema paigaldatud armatuurlauale esiklaasi alla.

Kaupleja seisukoht:

Asjaolu, et parkimine on lubatud laadimiseks ei anna õigust jätta täitmata parkimisalas teisi seal kehtestatud tingimusi. Nii on parkimisalas lubatud tasuta parkida parkimiskella kasutades 2h, mille ületamisel tuleb tasuda parkimistasu. Parkimisalal olev osutusmärk 577a osutab ja kommunikatsiooniministri 22.02.2011 määruse nr 12 „Liiklusmärkide ja teemärgiste tähendused ning nõuded fooridele“ (edaspidi määrus) § 15 p 42 järgi sõidukite parkimiseks ettenähtud ala parkimise kestusele vastavalt kas ööpäev läbi või teatud ajavahemikul, sealjuures on märgi 577 korral parkimiskella kasutamine kohustuslik ning parkimise algusaeg peab olema kontrollijale selgesti nähtav.

Parkimisalas kehtestatud üldtingimuste punkti 3 kolmanda lause kohaselt kohustub sõiduki kasutaja pärast sõiduki parkimist asetama koheselt parkimise õigust tõendava dokumendi sõiduki esiklaasile või armatuurlauale nii, et väljastpoolt sõidukit oleks võimalik tuvastada parkimise eest tasumine või parkimiskaardi või -loa kehtivus, v.a kui parkimise eest tasutakse mobiiltelefoniga või pargitakse elektroonilise parkimisloa alusel. Seega on ka parkimiskella paigaldamine sõiduki esiklaasile või armatuurlauale nii, et väljastpoolt sõidukit oleks võimalik tuvastada kohustuslik, kui sellega saadakse parkimisõigus. Ei saa olla ka vaidlust selle üle, et üldteada on, et parkimiskell asetatakse sõiduki esiklaasile või armatuurlauale ning ei saa eeldada, et järelevalvet tegev isik seda mujalt peaks otsima.

Kuna tarbija jättis parkimisalal olevad ja lepingu osaks saanud tingimused täitmata, on leppetrahv väljastatud õiguslikul alusel.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, olles tutvunud vaidluse aluseks olevate asjaolude, poolte seisukohtade ning esitatud tõenditega, jätab tarbija avalduse rahuldamata.

Tarbija parkis 22.05.2026 sõiduki kaupleja opereeritavale parkimisalale elektrisõidukite laadimiskohale ning pani sõiduki laadima. Menetluses ei ole vaidlust selles, et parkimisala oli tasuline, kuid parkimiskella kasutamisel oli võimalik parkida kaks tundi tasuta. Sporiklubi klientidel oli sõiduki registreerimisel võimalik kasutada kolme tunni pikkust tasuta parkimisaega. Tarbija selgituste kohaselt algas sõiduki laadimine kell 13.57 ning lõppes kell 15.48 ja tarbija sisenes spordisaali kell 14.02. Tarbija mõonab, et ta ei registreerinud sõidukit spordisaali kaudu tasuta parkimiseks. Kaupleja parkimiskorraldaja kontrollis sõidukit kell 14.15 ning väljastas parkimistasu maksmata jätmise tõttu leppetrahvi summas 70 eurot, mille tasumisel hiljemalt 29.05.2026 oli nõutav summa 50 eurot.

Tarbija leiab, et leppetrahv on põhjendamatu. Tarbija selgituste kohaselt oli sõidukisse paigutatud parkimiskell, mille tema abikaasa asetask sõiduki tagaklaasi juurde. Tarbija hinnangul oli parkimiskell väljastpoolt nähtav ning parkimisala infotahvililt ei nähtunud nõuet, et parkimiskell peab asuma just esiklaasi juures või armatuurlaul. Tarbija on lisaks esitanud Alexela

laadimisjaama logi ja spordisaali külastusandmed, mis tema hinnangul tõendavad, et sõiduk viibis parkimisalal vähem kui kaks tundi. Tarbija on menetluses esitanud ka foto sõiduki tagaklaasi juurde paigutatud parkimiskellast.

Kaupleja vaidleb avaldusele vastu. Kaupleja leiab, et asjaolu, et sõiduk paiknes elektrisõidukite laadimiskohal ja oli laadimisega ühendatud, ei vabastanud tarbijat parkimisala muudest tingimustest. Parkimisalal oli lubatud parkida kaks tundi tasuta parkimiskella kasutamisel, kuid parkimise algusaeg pidi olema kontrollijale selgesti nähtav. Kaupleja tugineb parkimistingimuste punktile 3, mille kohaselt tuleb parkimise õigust tõendav dokument pärast sõiduki parkimist asetada esiklaasile või armatuurlauale selliselt, et parkimisõigus oleks väljastpoolt kontrollitav. Kaupleja hinnangul hõlmab see nõue ka parkimiskella ning parkimiskorraldajalt ei saa eeldada parkimiskella otsimist sõiduki muudest osadest. Kuna parkimiskell ei olnud nõuetekohaselt paigutatud ja parkimistasu ei olnud tasutud, peab kaupleja leppetrahvi õiguspäraseks.

Komisjon selgitab, et tasulisel eraparkimisalal parkimise puhul vastab pooltevaheline õigussuhe VÕS § 271 mõttes üürilepingu tunnustele (RKTKo 3-2-1-82-16, p 22). Parkimistingimused kujutavad endast tüüptingimusi VÕS § 35 lg 1 tähenduses ning need saavad lepingu osaks VÕS § 37 lg 1 alusel, kui tingimuste kasutaja on enne lepingu sõlmimist või selle ajal nendele kui lepinguosale selgelt viidanud ja teisel poolel oli võimalus nende sisust teada saada. Parkimislepingu puhul väljendub sõidukijuhi nõustumus üldjuhul sõiduki parkimises tingimustega tähistatud parkimisalale.

Tarbija ei vaidle sellele vastu, et tegemist oli tasulise eraparklaga ega sellele, et kahe tunni pikkuse tasuta parkimise õiguse kasutamiseks tuli kasutada parkimiskella. Poolte vaidlus puudutab eelkõige küsimust, kas tasuta parkimise tingimus oli täidetud olukorras, kus tarbija väitel paiknes parkimiskell sõiduki tagaklaasi juures.

Kaupleja parkimistingimuste kohaselt tuli parkimise õigust tõendav dokument asetada mootorsõiduki esiklaasile või armatuurlauale selliselt, et parkimisõigus oleks väljastpoolt sõidukit kontrollitav. Komisjon ei nõustu tarbijaga selles, et sellist nõuet ei saa kohaldada parkimiskellale. Liiklusseaduse § 187 lg 5 kohaselt peab parkimise õigust tõendav dokument olema paigaldatud mootorsõiduki esiklaasile või armatuurlauale nii, et selle kehtivus või tasutud parkimisaeg oleks väljastpoolt tuvastatav. Kohtupraktikas on nimetatud nõuet käsitatud selliselt, et see hõlmab ka parkimiskella või selle abil teatavaks tehtavat parkimise algusaega (vt Tallinna Ringkonnakohtu 05.12.2017 otsus haldusasjas nr 3-17-1717/32, p-d 8.1 ja 9.4).

Kuigi LS § 187 reguleerib vahetult avalikul tasulisel parkimisalal parkimistasu korraldust ning käesolevas asjas on tegemist eraõigusliku parkimislepinguga, on nimetatud regulatsioon ja selle kohta kujunenud kohtupraktika asjakohane hindamaks kaupleja parkimistingimustes kasutatud samasisulise mõiste tähendust. Ka eraõiguslikus parkimissuhtes on parkimiskella nõude eesmärgiks võimaldada parkimiskorraldajal parkimise algusaega kohapeal ja viivitamata kontrollida. Seetõttu ei ole põhjendatud tarbija seisukoht, et parkimiskella võib tasuta parkimise õiguse kasutamiseks paigutada sõidukis ükskõik millisesse kohta tingimusel, et see võib olla mingist suunast väljastpoolt nähtav.

Komisjon arvestab samuti, et parkimisalal kasutatud liiklusmärk 577 tähendab parkimiskella kasutamise korral kohustust teha parkimise algusaeg kontrollijale selgesti nähtavaks. Parkimiskella nähtava paigutamise nõue ei ole pelgalt formaalne tingimus. Parklaoperaator peab saama parkimise ajal kontrollida, kas sõidukil on tasuta parkimise õigus ning millisest hetkest tasuta parkimisaega arvestatakse. Parkimiskorraldajalt ei saa mõistlikult nõuda parkimiskella otsimist sõiduki erinevate akende või muude osade juurest.

Ka tarbija esitatud tõendid ei anna alust teistsuguseks järelduseks. Tarbija on esitanud foto, millel on parkimiskell sõiduki tagaklaasi juures nähtav. Fotolt ega menetluses esitatud muudest andmetest ei ole aga tuvastatav foto tegemise aeg. Seetõttu ei tõenda nimetatud foto, et

parkimiskell paiknes samas kohas ja oli samal viisil nähtav ka 22.05.2026 kell 14.15, mil kaupleja parkimiskorraldaja sõidukit kontrollis. Tarbija enda selgitustest nähtub, et ta arvas pärast leppetrahvi saamist esmalt, et leppetrahv võis olla seotud sellega, et parkimiskorraldaja ei märganud sõiduki laadimist. Tarbija sai enda selgituste kohaselt parkimiskella olemasolust teada alles hiljem abikaasalt, kes teatas, et oli parkimiskella sõiduki tagaklaasi juurde asetanud.

Seetõttu ei ole tarbija tõendanud, et parkimise algusaeg oli leppetrahvi väljastamise ajal parkimiskorraldajale nõuetekohaselt nähtav. Isegi juhul, kui parkimiskell paiknes kontrollimise ajal tarbija kirjeldatud viisil sõiduki tagaklaasi juures, ei oleks selle paigutus vastanud parkimisõiguse tõendamiseks ette nähtud korrale, mille kohaselt tuli vastav vahend paigutada esiklaasile või armatuurlauale.

Komisjon ei pea vaidluse lahendamisel määravaks laadimisjaama logi ega spordisaali külastusandmeid. Need tõendid võivad kinnitada tarbija väidet, et sõiduk viibis parkimisalal tegelikult vähem kui kaks tundi. Need ei asenda aga parkimislepingus kokku lepitud viisi, kuidas tasuta parkimise õigust tuli parkimise ajal tõendada. Komisjon on ka varasemas praktikas leidnud, et kui tasuta parkimise kasutamise tingimuseks on parkimise algusaja nähtav fikseerimine parkimiskellaga, ei saa selle kohustuse nõuetekohast täitmist asendada hiljem esitatud tõenditega, mis võimaldavad tagantjärele tuvastada parkimise tegelikku kestust.

Tarbija väide, et tal oli spordiklubi kliendina õigus kolmele tunnile tasuta parkimisele, ei anna samuti alust avalduse rahuldamiseks. Tarbija enda selgitustest nähtub, et spordiklubi kliendile ettenähtud tasuta parkimise kasutamiseks tuli sõiduk registreerida ning tarbija seda ei teinud. Seetõttu ei tekkinud tarbijale üksnes spordiklubi kliendiks olemise tõttu kolme tunni pikkust tasuta parkimise õigust. Tarbija viidatud varasem teises parklas toimunud juhtum ei oma käesoleva vaidluse lahendamisel tähendust, sest erinevate parkimisalade lepingutingimused ja faktilised asjaolud võivad olla erinevad.

Samuti ei vabastanud sõiduki paiknemine elektrisõidukite laadimiskohal tarbijat parkimisala muudest tingimustest. Liikluskorraldusvahend, mille kohaselt on peatumine keelatud välja arvatud laadimise ajal, reguleerib õigust kasutada vastavat parkimiskohta. Sellest ei tulene, et laadimise ajal ei peaks järgima parkimisala tasu või tasuta parkimise õiguse kasutamise tingimusi.

Komisjon ei nõustu ka tarbija seisukohaga, et kaupleja tegevus on vastuolus hea usu põhimõttega põhjusel, et kaupleja ei arvestanud hiljem esitatud tõendeid sõiduki tegeliku parkimisaja kohta. Parkimiskella kasutamise nõude eesmärk on võimaldada parkimisõigust kontrollida parkimise ajal, mitte pärast parkimise lõppu muude tõendite põhjal tagantjärele. Kui tasuta parkimise tingimuseks olevat parkimiskella nõuetekohast kasutamist oleks alati võimalik hiljem asendada parkimise tegelikku kestust näitavate muude tõenditega, kaotaks parkimiskella kasutamise tingimus suuresti oma praktilise tähenduse. Tarbija võimalik heauskus ja asjaolu, et sõiduk võis tegelikult viibida parklas vähem kui kaks tundi, ei kõrvalda parkimislepingu rikkumist.

VÕS § 158 lg 1 kohaselt on leppetrahv lepingus ettenähtud lepingut rikkunud lepingupoole kohustus maksta kahjustatud lepingupoolele lepingus määratud rahasumma. VÕS § 161 lg 1 järgi võib kahjustatud lepingupool nõuda leppetrahvi tegelikust kahjust sõltumata. Tarbija ei kasutanud spordiklubi klientidele ettenähtud sõiduki registreerimise võimalust, ei tasunud parkimistasu ning ei ole tõendanud, et parkimise algusaeg oli kontrollimise hetkel tasuta parkimise tingimustele vastavalt nõuetekohaselt fikseeritud. Menetluses ei ole tuvastatud asjaolusid, mille tõttu oleks kaupleja leppetrahvinõue õigusliku aluseta.

Eeltoodust tulenevalt jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/